

ROZKAJANY (1) *part praet pass impf*

N sg m rozkajany.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji czynnej: żałujący kogoś, litujący się nad kimś, okazujący miłosierdzie:

Szereg: »pocieszyciel albo rozkajany«: Nahum tłumaczy fię poćiefzyćiel/ álbo rofkáiány. Lecż żydzi dzifiefzy polfcy/ Nachum czytáią. BudBib I 457d marg.

Cf **ROZKAJAĆ SIĘ**

MP